

இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்
குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகாரவரம்பு
குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 56/2010

ஆர். ஜெயபால்

... மேல்முறையீட்டாளர்(கள்)

-எதிர்-

தமிழ்நாடு மாநில அரசு
மற்றும் ஒருவர்

... எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்(கள்)

தீர்ப்புரை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. தினேஷ் மகேஸ்வரி:

1. அமர்வு வழக்கு எண் 168/1999-இல், தஞ்சாவூர், முதன்மை அமர்வு நீதிபதி அவர்களால் வழங்கப்பட்ட 27.6.2000-ஆம் தேதியிடப்பட்ட தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவை மாற்றியமைத்து, இ.த.ச., பிரிவு 302/34-இன் கீழான குற்றத்திற்காக, 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் விடுதலை செய்யப்பட்டிருந்தாலுங்கூட, இந்திய தண்டனைச் சட்டம் ('இ.த.ச.'), பிரிவு 302-இன் கீழான குற்றத்திற்காக அவரின் குற்றத்தீர்ப்பை, மெட்ராஸ் உயர் நீதிமன்றமானது குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 1003/2000-இல் 21.2.2008-ஆம் தேதியிடப்பட்ட தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவில் உறுதிசெய்ததையடுத்து, இம்மேல்முறையீட்டில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரான மேல்முறையீட்டாளர், அதுகுறித்து கேள்வி எழுப்பியுள்ளார்.

1.1. மேற்கூறப்பட்ட அமர்வு வழக்கில், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரான மேல்முறையீட்டாளர் இ.த.ச., பிரிவு 302-இன் கீழான குற்றத்திற்காக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டிருக்கையில், மேல்முறையீட்டாளரின் சகோதரர் (2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்), இ.த.ச., பிரிவு 302/34-இன் கீழான குற்றத்திற்காக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டார் மற்றும் மேல்முறையீட்டாளரின் மனைவியானவர் (3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்), இ.த.ச., பிரிவு 302/34 மற்றும் 341-இன் கீழான குற்றத்திற்காக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டார். விசாரணை நீதிமன்றமானது இ.த.ச., பிரிவு 302-இன் கீழான குற்றத்திற்காக மேல்முறையீட்டாளரை குற்றவாளியென தீர்ப்பளித்தது மற்றும்

ஆயுள் சிறைத்தண்டனையுடன் சேர்த்து ரூ.1,000/-திற்கான அபராதத்துடன் தவறுகை நிபந்தனைகளையும் விதித்து தண்டனையளித்தது; மேலும், மேல்முறையீட்டாளரின் சகோதரரும் (2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்), இ.த.ச., பிரிவு 302/34-இன் கீழான குற்றத்திற்காக குற்றவாளியென தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு, அதே ஆயுள் சிறைத்தண்டனையுடன் ரூ.1,000/-திற்கான அபராதத்துடன் தவறுகை நிபந்தனைகளையும் விதித்து தண்டனையளிக்கப்பட்டார். ஆயினும், விசாரணை நீதிமன்றமானது, மேல்முறையீட்டாளரின் மனைவி (3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்), இ.த.ச., பிரிவுகள் 302/34 மற்றும் 341-இன் கீழ் குற்றம்புரியவில்லையெனக் கண்டறிந்து, அதற்கேற்ப அவரை விடுதலை செய்தது. மேல்முறையீட்டில், உயர் நீதிமன்றமானது மேல்முறையீட்டாளரின் குற்ற மற்றும் தண்டனைத்தீர்ப்பை நிலைநிறுத்தியிருந்தாலும், 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை குற்றவாளி இல்லையென கண்டறிந்ததன்பேரில் அவரை விடுதலை செய்தது.

2. இம்மேல்முறையீட்டில் தீர்மானிப்பதற்காக கோரப்படும் அடிப்படை கேள்வியாதெனில், இக்குறிப்பிடப்பட்ட பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைத் தொகுதியின்பேரில், உயர் நீதிமன்றமானது, இ.த.ச., பிரிவு 302-இன் கீழான குற்றத்திற்காக மேல்முறையீட்டாளரின் குற்றத்தீர்ப்பை நிலைநிறுத்தியதில் நியாயப்படுத்தப்படுகிறதா? என்பது குறித்தேயாகும்.

3. இதுவரையில் கையிலிருந்துவரும் கேள்விக்கு தொடர்புடைய வழக்கின் பின்னணி அம்சங்கள் சுருக்கமாக பின்வருமாறு பார்க்கலாம்:

3.1. அரசுத்தரப்பு வழக்காவது, மரணமுற்ற பூந்தைசெழியனும், மேல்முறையீட்டாளரின் மனைவியான செல்வி ஜெயசீலியும் (இவ்வழக்கில் 3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்) பேரூராட்சி தேர்தலின் பொருட்டு, வரையறையின்றி போட்டிப்போட்டுக் கொண்டிருந்தனர், அங்கு

மரணமுற்றவர், மற்றொரு வேட்பாளரை தலைவராக தேர்ந்தெடுக்க ஒரு கருவிபோன்று செயல்பட்டதுடன், அவரே 3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை தோற்கடித்து துணைத்தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அரசுத்தரப்பின் கூற்றுப்படி, 3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர், மரணமுற்றவருக்கெதிராக புகார் கொடுத்தார், அது, விசாரிக்கப்பட்டு, பொய்யானதாகக் கண்டறியப்பட்டது; மற்றும் இப்புகாரின் தோல்வியானது குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நபர்களை சினிமூட்டியது. 23.08.1997-ஆம் தேதியன்று மாலை சுமார் 5.00 மணியளவில் மேல்முறையீட்டாளரான ஆர். ஜெயபால் (1-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்), அவருடைய மனைவியுடன் (3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்) சேர்ந்துகொண்டு, மரணமுற்றவரின் வீட்டின் முன்பு, மரணமுற்றவருடன் வாய்ச்சண்டையிட்டதுடன் அவரை 24 மணிநேரத்திற்குள்ளாக தீர்த்துகட்டிவிடுவதாக மேல்முறையீட்டாளர் சூளுரைத்ததாகவும் சொல்லப்பட்டது. அதே நாளன்று இரவு 7.15 மணியளவில், மரணமுற்றவர் தஞ்சாவூருக்கு செல்லும்பொருட்டு, அவருடைய வீட்டிலிருந்து மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டின் முன்பு இருக்கும் சந்தை கடந்துசெல்கையில், மேல்முறையீட்டாளர் ஒரு கூர்முனைக் கருவியுடனும், 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் ஓர் அருவாளுடனும் வந்தனர் மற்றும் 3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் ஆயுதமின்றி வந்தார்; 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் (மேல்முறையீட்டாளரின் சகோதரர்) அருவாளைக்கொண்டு மரணமுற்றவரை தாக்கினார். ஆனால், மரணமுற்றவர் அந்த அருவான் வீச்சைத் தடுத்தாவிட்டார்; மரணமுற்றவர் ஓடமுயன்றபோது, 3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் திடீரென பாய்ந்து அவரை தடுத்ததுடன் மரணமுற்றவரை கொல்லாமல் விடக்கூடாது எனவும் தூண்டுரைத்தார், பின்னர், மேல்முறையீட்டாளர் கூர்முனைக் கருவியால் மரணமுற்றவருடைய மார்பின்மீது குத்தினார். இச்சம்பவத்தை, அ.சா.1-மரணமுற்றவரின் சகோதரரான பாண்டியன் என்பவர் பார்த்ததாகச் சொல்லப்பட்டது, அவர்தான் மரணமுற்றவரை மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச்சென்றார் மற்றும் அவருடைய வாக்குமூலத்தின்

அடிப்படையில், அ.சா.12 தலைமைக் காவலர் ஜெகநாதன் அவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட அறிக்கையின்படி மு.த.அ., பதிவு செய்யப்பட்டது. மு.த.அ.-இன் தொடர்புடைய பயனுடைய பகுதிகள் பின்வருமாறு எடுகுறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:-

" இன்றைய நாளான 23.08.97 அன்று மாலை 5.00 மணியளவில் என்னுடைய சகோதரர் அவரது வீட்டிலிருந்தார். நான் கடைவீதியிலிருந்து திரும்பியபோது, அங்கு கூச்சலிட்டுக்கொண்டு இருந்தனர். நான் அருகே சென்றபோது, என்னுடைய சகோதரர் பூந்தைசெழியன், ஜெயசீலி மற்றும் ஜெயபால் ஆகியோர் விவாதம் செய்துகொண்டிருந்ததை நான் பார்த்தேன். பின், என்னுடைய சகோதரர் பூந்தைசெழியன், அவருக்கெதிராக பொய்யான புகாரை ஜெயசீலி அனுப்பியதைக் குறித்து கேட்டார், அவர் (ஜெயசீலி), அவரை (மரணமுற்றவரை) குறைகூறிக்கொண்டேயிருந்தார் மற்றும் அவரை முறையாக நடந்துகொள்ளும்படி கூறினார். அதற்கு ஜெயசீலி என்ன மரியாதைக்கு அவர் அருகதையுடையவர் எனக் கேட்டார். ஜெயபால் அவரை 24 மணிநேரத்திற்குள் தீர்த்துக்கட்டிவிடுவதாக அவரிடம் கூறினார். என்னுடைய சகோதரரை நான் சமாதானம் செய்து, அவருடைய வீட்டிற்கு அவரை அனுப்பிவைத்தேன். ஜெயசீலியும் ஜெயபாலும் கிழக்குநோக்கிச் சென்றனர். பின் என்னுடைய சகோதரர் வானொலியில் 7¼ செய்தியைக் கேட்டுவிட்டு, தஞ்சாவூருக்கு கிளம்பினார். அந்நேரத்தில், என்னுடைய வீட்டின் அருகேயுள்ள கம்பத்தில், விளக்கு எரிந்துகொண்டிருந்தது. நல்ல வெளிச்சம் இருந்தது. நான் என்னுடைய வீட்டின் திண்ணையில் உட்கார்ந்திருந்தேன்.

என்னுடைய சகோதரர் ஜெயபாலின் வீட்டின் அருகேயுள்ள சாலை முன்பாக உள்ள சாலையில் கிழக்கு நோக்கி சென்றுகொண்டிருந்தபோது, ஜெயபால் கூர்முனைக் கருவியுடன் வந்தார், சேவியர் அருவாளுடனும் ஜெயசீலி ஆயுதமின்றியும் வந்தனர். சேவியர் என்னுடைய சகோதரரை நோக்கி ஓடிச்சென்று என்னுடைய சகோதரரை அருவாளால் வெட்டினார். என்னுடைய சகோதரர் அதைதடுத்து, அவரை கீழே தள்ளினார். அதனால் வெட்டானது என்னுடைய சகோதரர் மீது விழவில்லை. என்னுடைய சகோதரர் மேற்குநோக்கி ஓட முயன்றார். ஜெயசீலி என்னுடைய சகோதரரை வழிமறித்து, அவரை கொல்லாமல்விடக்கூடாது எனக் கத்தினார். ஜெயபால் தனது கையிலுள்ள கூர்முனைக் கருவியால் என்னுடைய சகோதரரின் இடதுமார்பில் குத்தினார். என்னுடைய சகோதரர் கீழே விழுந்துவிட்டார். நான் கத்திக்கொண்டே ஓடினேன். என்னுடைய வீட்டின் முன்பக்கத்தில் வசித்துவருபவரான அருமைநாதனும், அவ்வழியில் வந்துகொண்டிருந்தவர்களான ரெங்கமணியின் மகனான சின்னையனும், குருசாமியின் மகனான இரவிச்சந்திரனும் கத்தினர். ஜெயபால், ஜெயசீலி மற்றும் சேவியரும் ஓடிவிட்டனர். நான் அவர்களைப் பிடிக்க துரத்தினேன். அவர்கள் ஒவ்வொரு திசையில் ஓடினர். நான் ஜெயபாலை கிழக்குத் திசையில் துரத்திசென்று கொஞ்ச தூரத்தில் அவரை பிடித்துவிட்டேன். அவர் கூர்முனைக் கருவியால் என்னை குத்திவிடலாம் என அஞ்சி நான் கூர்முனைக் கருவியைப் பிடிங்கினேன். அவர் சண்டையிட்டு, கூர்முனைக் கருவியை தூக்கி எறிந்துவிட்டு ஓடிவிட்டார். அந்த கூர்முனைக் கருவி

அங்குதான் கிடக்கிறது. நான் திரும்பிவந்து என்னுடைய சகோதரரை பார்த்தபோது, அவர் உயிருக்காக போராடி கொண்டிருந்தார். நான் அவசரமாக ஒரு வண்டியை பிடித்து, அவரை தஞ்சாவூர் மருத்துவ கல்லூரி மருத்துவமனையில் அனுமதித்தேன். அங்கு அவரை மருத்துவர் பரிசோதித்து, என்னுடைய சகோதரர் இறந்துவிட்டதாகக் கூறி, பிணத்தை சவக்கிடங்கிற்கு அனுப்பினார். அவர் காவல்துறைக்கு தகவல் அளிப்பதாகவும் என்னிடம் கூறினார். என்னுடைய சகோதரர் இறந்துவிட்டதால் நான் அதிர்ச்சியடைந்து அங்கு அழுதுகொண்டு அமர்ந்திருந்தேன். தற்போது உங்களிடம் என்ன நடந்தது என்பதைக் கூறிக்கொண்டிருக்கிறேன். என்னுடைய சகோதரரைக் கொன்ற ஜெயபால், சேவியர் மற்றும் ஜெயசீலி ஆகியோர்மீது நடவடிக்கை எடுக்குமாறு உங்களை வேண்டுகிறேன்."

4. விசாரணையில், அவர்கள், மரணமுற்றவர் தஞ்சாவூருக்கு செல்ல அவருடைய வீட்டைவிட்டு வந்தார் என்றும், மேல்முறையீட்டாளரும் மற்ற குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களும் அவர்களுடைய வீட்டிற்கு வெளியே நின்றனாண்டிருந்தனர் என்றும், மரணமுற்றவர் அவர்களுடைய வீட்டினை அடைந்தவுடன், 3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் பதுங்கியிருந்து அவர்மீது பாய்ந்தார் என்றும், 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் ஓர் அருவாளைக்கொண்டு அவரைத் தாக்கியதில் அது அவர்மேல்படவில்லை என்றும், மேல்முறையீட்டாளர் ஒரு கூர்முனைக் கருவியைக்கொண்டு அவரைத் தாக்கி, மார்பின் இடது பகுதியில் காயம் விளைவித்தார் என்றும், மேல்முறையீட்டாளரும், 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரும் தங்களுடைய கூர்முனைக் கருவியையும், அருவாளையும் தூக்கி எறிந்துவிட்டு ஓடிவிட்டனர் என்றும், பாதிக்கப்பட்டவர் காயங்களடைந்து, தஞ்சாவூர் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனையில்

அனுமதிக்கப்பட்டார் என்றும், மு.த.அ.-இல் எடுத்துரைத்ததற்கேற்ப கிட்டத்தட்ட அதே வாக்குமூலம் அளித்தவர்களான கண்ணுற்ற சாட்சிகளாக சொல்லப்பட்ட அ.சா.1 முதல் அ.சா.4 வரையிலானவர்களின் சாட்சியத்தின்மீது அரசுத்தரப்பானது, மற்றவற்றுக்கிடையில் சார்ந்துநின்றது.

4.1. அதற்குமாறாக, மரணமுற்றவர், 5 அல்லது 6 பேருடன் மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டிற்கு வந்து கதவை உடைத்து திறந்தார் என்றும், அருவானை வைத்திருந்த மரணமுற்றவர், 3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் (மேல்முறையீட்டாளரின் மனைவி) கதவை பூட்ட முயன்றபோது அவரைத் தள்ளிவிட்டார் என்றும், மரணமுற்றவர் மேல்முறையீட்டாளரின் மனைவியின் புடவையை இழுத்து, அவருடைய இரவிக்கையை கிழித்தார் என்றும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களின் சார்பாக கருத்துரைக்கப்பட்டது, மரணமுற்றவரை அவ்விடத்தைவிட்டுச் செல்லுமாறு வேண்டிக்கேட்டுக்கொண்டபோதிலும், அவர் அவ்விடத்தைவிட்டுச் செல்லாததால் மேல்முறையீட்டாளர், அவருடைய மனைவியைப் பாதுகாக்கும்பொருட்டு தற்காப்பு உரிமையைப் பயன்படுத்தும்வேளையில், தையல் இயந்திரத்தினுடைய கத்தரிக்கோலைக்கொண்டு மரணமுற்றவரின் மார்பின்மீது குத்தினார் என்றும், மரணமுற்றவர் கீழே விழுந்தபோது, மற்றவர்கள் சம்பவ இடத்திலிருந்து சென்றுவிட்டனர் என்றும் சொல்லப்பட்டது. குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நபர்கள், சம்பவத்தில் தங்களுடைய கூற்றுக்கு ஆதரவாக இரண்டு சாட்சிகளையும் விசாரித்தனர்.

5. சாட்சியத்தின் மதிப்பீட்டின்பேரில், விசாரணை நீதிமன்றமானது தன்னுடைய 27.6.2000-ஆம் தேதியிட்ட தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவின் மூலம், எதிர்த்தரப்பு கூற்றை நிராகரித்து, மரணமுற்றவரின் உடலின் முக்கிய பகுதியில் மேல்முறையீட்டாளர் காயம் விளைவித்தார் என்பது நியாயமான சந்தேகத்திற்கப்பால் நிரூபிக்கப்பட்டதாகக்

கண்டறிந்தது. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரான மேல்முறையீட்டாளர் மற்றும் 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் செயல்கள் கொலைக்குற்றமுடையன என்றும், அவர்கள், முறையே இ.த.ச., பிரிவு 302-இன் கீழும் இ.த.ச., பிரிவு 302/34-இன் கீழும் தண்டிக்கத்தக்க குற்றங்களுக்காக குற்றவாளிகள் என தீர்ப்பளிக்க விசாரணை நீதிமன்றம் முற்பட்டது. 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரால் நடத்த முற்பட்ட தாக்குதலை மரணமுற்றவர் தடுத்தார், ஆனால், மரணமுற்றவர் தப்பிக்க முயன்றபோது மேல்முறையீட்டாளர் கூர்முனைக் கருவியைக்கொண்டு அவரை குத்தினார் என்ற பொருண்மைகள் மெய்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளதாக விசாரணை நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. ஆயினும் 2 வயது மற்றும் 4 மாதங்கள் ஆன இரு குழந்தைகளை வைத்திருக்கின்றவரான 3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரான மேல்முறையீட்டாளரின் மனைவி, குற்றத்தில் பங்கெடுத்துள்ளது தொடர்பான அரசுத்தரப்பு வழக்கை நம்பாமல் விசாரணை நீதிமன்றம் அவரை விடுதலை செய்தது மற்றும் அவர் எந்தவொரு ஆயுதத்தையும் வைத்திருந்ததாக எந்த சாட்சியும் குற்றஞ்சாட்டவில்லை. விசாரணை நீதிமன்றம் மற்றவற்றிற்கிடையில் கீழ்க்காணுமாறு கருத்தறிவித்திருந்தது:-

"53. கு.சா.2-இன் தாக்குதல் தடுக்கப்பட்டபோது, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அவரை கீழே தள்ளிவிட்டு ஓடிவிட்டார் என்பது அ.சா.1 முதல் 4 வரையிலானவர்களின் சான்றாகும். பூந்தைசெழியன் கீழே விழுவதற்கு முன்போ அல்லது பின்னரோ அவரை கு.சா.3-ம் தாக்கினார் என்பது அரசுத்தரப்பினுடைய வழக்கு விவரமல்ல. கு.சா.2, பூந்தைசெழியனை தாக்கியபோது, அதை அவர் தடுத்தார் என்பதும், அவர் ஓடவிட முயன்றபோது கு.சா.1 அவரை குத்தினார் என்பதும் அ.சா.1 முதல் 4 வரையிலானவர்களின் சாட்சியம் என்கிறபோது, கு.சா.3 அவரை வழிமறித்தார் என்பதும் ஏற்கப்படவும், நம்பப்படவும் முடியாது. மேலும்,

சம்பவதேதியன்று, சம்பவநேரத்தில், 3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர், சுமார் 2 வயது மற்றும் 4 மாதங்கள் ஆன தன்னுடைய இரு குழந்தைகளுடன் இருந்தார் என்பது மறுத்துரைக்கப்படவில்லை. அத்தகைய சூழ்நிலையில், கு.சா.1 மற்றும் கு.சா.2-உடன் கு.சா.3 சேர்ந்துகொண்டு, மரணமுற்றவரை வழிமறித்து கொலைசெய்ய அவர்களுக்கு உதவினார் என்ற அரசுத்தரப்பின் வழக்கை ஏற்றுக்கொள்வது கடினமானதாகும். ஆதலால், இ.த.ச., பிரிவு 341, 302 உ/இ. 34-இன் கீழ் வனையப்பட்ட குற்றச்சாட்டு கு.சா.3-க்கு எதிராக மெய்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்ற முடிவிற்குவர நீதிமன்றத்திற்கு அரசுத்தரப்பின் சாட்சியம் போதுமானதாக இல்லை. ஆனால், 1-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருக்கெதிராக பிரிவு 302-இன் கீழான குற்றச்சாட்டும், கு.சா.2-க்கு எதிராக இ.த.ச. பிரிவு 302 உ/இ. பிரிவு 34-இன் கீழான குற்றச்சாட்டும் வலிமையாகவும், நம்பத்தக்கதாகவும் மற்றும் மெய்ப்பிக்க போதுமானதாகவும் உள்ளது என்பதே அரசுத்தரப்பு சாட்சியமாகும்."

6. தற்போதைய மேல்முறையீட்டாளர் மற்றும் 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவராலான இம்மேல்முறையீட்டில், மெட்ராஸ் உயர் நீதிமன்றமானது, தன்னுடைய 21.2.2008-ஆம் தேதியிடப்பட்ட எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவில், இ.த.ச., பிரிவு 302-இன் கீழ் மேல்முறையீட்டாளரை குற்றவாளியென தீர்ப்பளித்தது குறித்து விசாரணை நீதிமன்றத்தால் பதியப்பட்ட காண்முடிவுகளில் குறுக்கிடுவதைப் பரிசீலிக்க காரணம் ஏதும் காணவில்லை. ஆனால், 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரால் பயன்படுத்தப்பட்டதாக சொல்லப்பட்ட ஆயுதத்திற்குரிய காயங்கள் மரணமுற்றவரின் உடல்மீது கண்டறியப்படவில்லை என்றும், 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருக்கெதிரான வழக்கில் ஓர் ஐயப்பாட்டை பதிவு செய்யுமளவுக்கு நீதிமன்றம்முன்பு சாட்சிகளை விசாரித்த சமயத்தில், அவர்கள் தங்களது

சான்றுரைகளில் மாறுபாடு செய்துவிட்டனர் என்றுமான காரணங்களின்பேரில் 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை விடுவித்தது. 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரைப் பொறுத்தவரையில் உயர் நீதிமன்றத்தின் காண்முடிவுகள் கீழ்க்கண்டவாறு பயனுடையவகையில் எடுகுறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:-

"10. கு.சா.2-ஐ பொறுத்தவரை, அவரிடம் அருவாள் இருந்தது என்பதும், அதனை அவர் பயன்படுத்தினார் என்பதும் அரசுத்தரப்பால் விசாரிக்கப்பட்ட சாட்சிகளின் கூற்றாகும். ஆனால், அதற்குரிய காயங்கள் காணப்படவில்லை கு.சா.2-இடம் அருவாள் வைத்திருந்து, அதை பயன்படுத்தவும் செய்தார் எனக் கூற அரசுத்தரப்பு சாட்சிகள் முன்வந்தனர். அரசுத்தரப்பின் கூற்றுப்படி, முதலிலிருந்து தொடங்கினால், கு.சா.2 அருவாள் வைத்திருந்தார். ஆனால், காயம் ஏதும் விளைவிக்கப்படவில்லை, அது எளிதாகவே தடுக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆனால், சாட்சிகள் நீதிமன்றம்முன்பு விசாரிக்கும் சமயத்தில் மாறுபாடு செய்துள்ளதால், கு.சா.2 சம்பவயிடத்தில் அருவாளுடன் இருந்தாரா? அதற்குரிய காயங்கள் ஏதும் காணப்படாததால் மரணமுற்றவரை அவர் தாக்கினாரா? என்னுமொரு ஐயப்பாட்டை அது பதிக்கிறது. கு.சா.2 குறித்து இச்சாட்சிகளின் சாட்சியம் ஐயப்பாட்டை பதிக்கிறது எனவே, இதை ஒரு சான்றாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது, ஏனெனில் இது சந்தேகங்களால் சூழப்பட்டுள்ளது. இச்சூழ்நிலைகளில் கு.சா.2-ஐ குறித்த அரசுத்தரப்பு வழக்கான அப்பகுதியை நம்படியாது.

13. கு.சா.2-ஐப் பொறுத்தவரையில், சாட்சியமானது நியாயமான ஐயப்பாடுகளால் சூழப்பட்டுள்ளது என இந்நீதிமன்றத்தால் காணமுடிகிறது, எனவே, கு.சா.2 விருதலை செய்யப்படுவதற்குரியவராவார். அதற்கிணங்க, விசாரணை நீதிமன்றத்தால் கு.சா.2 மீது விதிக்கப்பட்ட குற்ற மற்றும் தண்டனைத்தீர்ப்பு நீக்கறவு செய்யப்படுகின்றன மற்றும் அவர் குற்றச்சாட்டிலிருந்து விடுவிக்கப்படுகிறார். அவர் அபராதத் தொகை ஏதும் செலுத்தியிருந்தால், அவரிடம் திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டும். அவரால் எழுதிக்கொடுக்கப்பட்ட பிணைப்பத்திரம் முடிவுறுத்தப்படுகிறது."

7. மேல்முறையீட்டாளரின் குற்றச்செயலுக்காக இ.த.ச., பிரிவு 302-இன் கீழ் அவருடைய குற்ற மற்றும் தண்டனைத்தீர்ப்பை உயர் நீதிமன்றம் உறுதி செய்ததற்காக, மேல்முறையீட்டாளர் (1-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்) இம்மேல்முறையீட்டைத் தாக்கல் செய்துள்ளார். அவ்வாறு உயர் நீதிமன்றத்தால் பிறப்பிக்கப்பட்ட தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவை எதிர்த்து, மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டிற்குள் சட்டத்திற்கு புறம்பாக நுழைந்த மரணமுற்றவர், அவருடைய மனைவியைத் தாக்கி, பாலியல் தொந்தரவு கொடுப்பதிலிருந்து பாதுகாப்பதற்குத்தான் மேல்முறையீட்டாளர் முயன்றதால், அவர் தற்காப்பு உரிமையை நல்லெண்ணத்தின்பால் பயன்படுத்தியதாக ஒரு தெளிவான வழக்குதான் இவ்வழக்கு என்றும், இயற்கையான சூழ்நிலையில், மேல்முறையீட்டாளர் அவருக்கு கிடைத்த பொருளைக்கொண்டு மரணமுற்றவரை தாக்கியுள்ளார் என்றும் மேல்முறையீட்டாளருக்கான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் வலுவாக வாதிட்டார், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் தற்காப்பு குறித்து வாதிடவில்லையென்றாலுங்கூட, அது பதிவாவணத்திலுள்ள சான்றாதாரங்களிலிருந்து அத்தகையதொரு வாதம் எழுந்தால் அது பரிசீலிப்பதற்குரியதாகும் மற்றும் பதிவாவணத்திலுள்ள சான்றாதரத்தின் அடிப்படையில் அவ்வாதத்திற்கு ஆதரவாக

நிகழக்கூடிய கூறுகள் விஞ்சியிருப்பதை காண்பிப்பதன்மூலம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரால் அக்கடப்பாடு விடுவிக்கப்படமுடியும் என்று கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் சமர்ப்பித்தார். கற்றறிந்த வழக்குரைஞர், முனிஷி இராம் மற்றும் பலர் -எதிர்- தில்லி நிர்வாகம் : (1968) 2 எஸ்.சி.ஆர் 455; ஜேம்ஸ் மார்டின் -எதிர்- கேரள அரசு : (2004) 2 எஸ்.சி.சி. 203; தர்ஷன் சிங் -எதிர்- பஞ்சாப் அரசு மற்றும் ஒருவர் : (2010) 2 எஸ்.சி.சி. 333; மற்றும் கசுமாரன் -எதிர்- அரசு : 2019 எஸ்.சி.சி. ஆன்லைன் எஸ்.சி. 339 போன்ற வழக்குகள் உட்பட பல்வேறு தீர்முடிவுகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். கற்றறிந்த வழக்குரைஞரின் கூற்றுப்படி, பதிவாவணத்திலுள்ள பொருண்மைகளின்பேரிலும், சூழ்நிலைகளின் வகையிலும் தற்காப்பு உரிமைக்கான வழக்கு என்பது ஏற்றுக்கொள்வதற்குரியதாகும். எப்படியிருந்தாலும், மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டிற்குள் மரணமுற்றவர் நுழைந்து, மேல்முறையீட்டாளரின் குடும்பத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்க முயன்றார் என்ற காரணத்திற்காக, தற்போதைய வழக்கானது, ஒரு திடீர்ச் சண்டையால் திடீரென கடுஞ்சினம் கொண்டதனால் ஏற்பட்ட வழக்காக இருந்தது என்றும் கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் வாதிட்டார். ஆகவே, கற்றறிந்த வழக்குரைஞரின் கூற்றுப்படி, மேல்முறையீட்டாளரின் செயல் கொலைக்குற்றத்திற்கு வழிவகுக்காது மற்றும் மேல்முறையீட்டாளர், மரணம் விளைவிக்கும் அல்லது மரணத்தை அநேகமாக விளைவிக்கக்கூடிய அத்தகைய உடற்காயத்தை விளைவிக்கும் உட்கருத்து ஏதும் கொண்டிருக்காதவிடத்து, இது பெரும்பாலும் மரணம் விளைவிக்கும் குற்றவழக்காக இருக்கும். இந்த வாதங்களுக்கு ஆதரவாக புத்தி சிங் -எதிர்- இமாச்சலப் பிரதேச மாநில அரசு : (2012) 13 எஸ்.சி.சி. 663 மற்றும் கரேன் சிங் -எதிர்- பஞ்சாப் மாநில அரசு : (2017) 5 எஸ்.சி.சி. 796 என்ற வழக்குகளின் தீர்முடிவுகளை கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் குறிப்பிட்டு, சார்வுற்றார்.

8. அதற்குமாறாக, எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர், மேல்முறையீட்டாளர் பகைமையின் காரணமாக மரணமுற்றவரின் இறப்பை விளைவிக்கும் உட்கருத்து கொண்டிருந்தார் என்றும், கேள்விக்குரிய சம்பவத்திற்கு முன்பு, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் மரணமுற்றவரை கொலைசெய்யும் அவருடைய உட்கருத்தை ஐயத்திற்கிடமின்றி தெரிவித்திருந்தார் என்றும் வாதிட்டார். சம்பவ இடமானது, மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டிற்கு எதிர்திசையிலுள்ள சாலையில் இருந்தது என்ற பொருண்மையைச் சாட்சிகள் நிலைநாட்டியுள்ளனர் என்றும், குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளில், தற்காப்பு உரிமையைப் பயன்படுத்தியதற்கான அல்லது சினமடைந்ததற்கான, திடீர் சண்டையிட்டதற்கானதல்ல இவ்வழக்கு என்றும், மேல்முறையீட்டாளரின் செய்கையானது மரணமுற்றவர்மீது ஓர் ஆபத்தான ஆயுதத்தைக்கொண்டு அவருடைய உடலின் முக்கிய பகுதியின்மீது இயல்பாக மரணம் விளைவிக்கும் காயத்தை விளைவித்ததன் காரணமாக, இ.த.ச.-இன் முதன்மை பகுதியான பிரிவு 300-இன் கீழாக முற்றிலும் பொருந்தும் என கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் சமர்ப்பித்தார். எனவே, கற்றறிந்த வழக்குரைஞரின் கூற்றுப்படி, மேல்முறையீட்டாளர், இ.த.ச., பிரிவு 300-இன் ஏதொரு விதிவிலக்குகளின் பயனுக்கும் உரிமையுடையவராகமாட்டார் என்பதாகும். புலிசேர்லா நாகராஜ் என்கிற நாகராஜ ரெட்டி -எதிர்- ஆந்திரப் பிரதேச மாநில அரசு : (2006) 11 எஸ்.சி.சி. 444 மற்றும் குடார் துஸாத் -எதிர்- பீகார் மாநில அரசு : (1972) 3 எஸ்.சி.சி. 118 என்ற வழக்கின் தீர்முடிவுகளை கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் குறிப்பிட்டு, சார்வுற்றார்.

9. எதிரெதிர் பணிந்துரைகளை அக்கறையுடன் பரிசீலித்தும் பொருந்தத்தக்க சட்டம் குறித்த பதிவாவணத்தை ஆராய்ந்தும், குறிப்பிட்ட பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளின் தொகுப்பைப் பொறுத்தவரையில், கொலையாகாத மரணம் விளைவிக்கும் குற்றச்செயலுக்காக இ.த.ச., பிரிவு 304 பகுதி I-இன் கீழான குற்றத்திற்காக

மேல்முறையீட்டாளர் குற்றவாளியென தீர்மானிப்பதற்குரியவர் என்று நாங்கள் தெளிவாகக் கருதுகிறோம்.

10. மரணம் விளைவிக்கும் குற்றத்தைக் குறிக்கின்ற இ.த.ச., பிரிவு 299-இன் முதன்மையான பகுதியானது கீழ்க்காணுமாறு எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது:-

"299. மரணம் விளைவிக்கும் குற்றம் - மரணம் விளைவிக்கும் உட்கருத்துடன் அல்லது மரணத்தை அநேகமாக விளைவிக்கக்கூடிய உடல் காயத்தை விளைவிக்கும் உட்கருத்துடன் அல்லது அத்தகைய செய்கையால் தாம் மரணம் அநேகமாக விளைவிக்கக்கூடும் என்ற அறிவுடன், ஒரு செய்கையைச் செய்வதன்மூலம் மரணம் விளைவிக்கிற எவரொருவரும் மரணம் விளைவிக்கும் குற்றத்தைச் செய்தவராவார்.

10.1. கொலைக்குற்றத்தை குறிக்கும் இ.த.ச., பிரிவு 300-இன் முதன்மையான பகுதி பின்வருமாறு:-

"300 கொலை - இதற்குப்பின் விலக்கப்பட்டுள்ள நேர்வுகளில் தவிர, எந்த செய்கை மரணத்தை விளைவிக்கிறதோ அந்த செய்கை மரணத்தை விளைவிக்கும் உட்கருத்தோடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்றால் அல்லது -

இரண்டாவதாக - தீங்கு செய்யப்படுகிறவருக்கு மரணத்தை அநேகமாக விளைவிக்கக்கூடும் என்று குற்றவாளி அறிந்து, அத்தகைய உடற்காயத்தை விளைவிக்கும் உட்கருத்துடன் அது செய்யப்படுகிறதென்றால் அல்லது -

மீன்றாவதாக - எவருக்கேனும் உடற்காயத்தை விளைவிக்கும் உட்கருத்துடன் அது செய்யப்பட்டு, உண்டாக்க கருதிய அந்த உடற்காயமானது, இயற்கையின் சாதாரண போக்கில் மரணத்தை உண்டாக்குவதற்குப் போதுமானதாக இருக்கிறதென்றால் அல்லது -

நான்காவதாக - அந்தச் செய்கையைச் செய்கின்றவர். அது, பெரும்பாலும் உறுதியாக நிகழ்தற்குரிய மரணத்தையோ அல்லது மரணத்தை அநேகமாக விளைவிக்கக்கூடிய உடற்காயத்தையோ விளைவிக்கவே செய்யும் என்னும் அளவுக்கு உடனடி அபாயகரமானது என்பதை அறிந்து, மரணத்தையோ, மேற்சொன்னவாறான அத்தகைய காயத்தையோ விளைவிக்கும் ஆபத்தை மேற்கொள்வதற்கு யாதொரு காரணமில்லாமல் அத்தகைய செய்கையானது செய்வாரானால், மரணத்தை விளைவிக்கும் குற்றம் கொலைக் குற்றமாகும்."

10.2. இ.த.ச., பிரிவு 300-இல், கொலைக்குற்றத்தின் மேற்கூறப்பட்ட விவரிப்பு என்பது ஐந்து விலக்குகளுக்குட்பட்டதாகும். அதனுடைய விலக்குகள் 1, 2 மற்றும் 4 தற்போதைய நோக்கத்திற்கு தொடர்புடையதாக இருப்பதால், இதை கீழ்க்காணுமாறும் குறிப்பு எடுத்துக்கொள்ளப்படமுடியும்:-

"விலக்கு 1 - மரணம் விளைவிக்கும் குற்றம், எப்பொழுது கொலைக் குற்றமாகாது - குற்றவாளி கடுமையாகவும் திடீரென்றும் ஆத்திரமூட்டப்பட்டு, தம்மை அடக்கிக்கொள்ளும் சக்தியை இழந்தநிலையில், ஆத்திரமூட்டியவருடைய மரணத்தை விளைவித்தால் அல்லது வேறு எவருடைய மரணத்தை தவறுதலாக அல்லது தற்செயலாக

விளைவித்தால் மரணம் விளைவிக்கும் குற்றம் கொலைக்குற்றமாகாது.

மேற்கண்ட விலக்கு பின்வரும் நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டதாகும்:-

முதலாவதாக - ஆத்திரமீட்டப்படுதலானது, எவர் ஒருவரையும் கொலை செய்வதற்கு அல்லது அவருக்கு தீங்கிழைப்பதற்கு சாக்காக குற்றவாளியால் நாடப்பட்டதாகவோ அல்லது தன்னிச்சையாக தூண்டப்பட்டதாகவோ இருத்தலாகாது.

இரண்டாவதாக - அத்தகைய ஆத்திரமீட்டுதலானது, சட்டத்திற்கு கீழ்ப்படிந்து செய்யப்பட்ட எதனாலேனும், அல்லது ஒரு பொது ஊழியர் அத்தகைய பொது ஊழியர் என்ற முறையில் சட்டப்படி செலுத்திய அதிகாரங்கள் எவற்றினாலேனும் ஏற்பட்டிருத்தலாகாது.

மூன்றாவதாக - ஆத்திரமீட்டுதலானது, தற்காப்புரிமையைச் சட்டப்படி பயன்படுத்தும்போது, செய்யப்பட்ட எதனாலேனும் ஏற்பட்டிருத்தலாகாது.

விளக்கம் - அத்தகைய ஆத்திரமீட்டுதலானது, அக்குற்றத்தைக் கொலைக் குற்றமாகாமல் தடுக்கப்போதுமான அளவு கடுமையானதாகவும், திடீரென ஏற்பட்டதாகவும், இருந்ததா? என்பது சங்கதி பற்றிய பிரச்சினையாகும்.

விலக்கு 2 - நல்லெண்ணத்தில் உடலில் அல்லது சொத்தின் தற்காப்புரிமையைப் பயன்படுத்துவதில் சட்டம் அவருக்குக் கொடுத்துள்ள அதிகாரத்தையும் மிஞ்சி எவருக்கெதிராக அத்தகைய தற்காப்புரிமையைப் பயன்படுத்துகிறாரோ, அவருடைய மரணத்தை முன் ஆலோசனை இல்லாமலும், அத்தகைய தற்காப்பின் பொருட்டு தேவையானதற்கும்

அதிகமான தீங்கை விளைவிக்கும் உட்கருத்தில்லாமலும், குற்றவாளி
மரணத்தை விளைவிப்பாரானால், மரணம் விளைவிக்கும் குற்றம்,
கொலைக் குற்றமாகாது.

*** *** ***

விலக்கு 4 - குற்றவாளி தகாதமுறையில் தமக்கு அனுகூலம்
தேடிக்கொள்ளும்வகையில் இல்லாமலோ அல்லது கொடூரமான அல்லது
அசாதாரணமான முறையில் நடந்து கொள்ளாமலோ திடீர்த் தகராறில்
உண்டான உணர்ச்சி வேகத்தில் ஏற்பட்ட திடீர்ச் சண்டையில் மரணம்
விளைவிக்கும் குற்றம் முன் ஆலோசனையின்றி செய்யப்பட்டால், அது
கொலைக்குற்றமாகாது.

விளக்கம் - இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் எந்த தரப்பினர் ஆத்திரமூட்ட
முனைகிறார் அல்லது முதல் தாக்குதலைச் செய்கிறார் என்பது
பொருட்டன்று.

*** *** ***"

10.3. இ.த.ச., பிரிவு 302 கொலைக்குற்றத்திற்கான தண்டனையை வழங்குகையில்
தன்னுடைய பிரிவு 304 கொலையாகாத மரணம் விளைவிக்கும் குற்றத்திற்கான
தண்டனையை அளிக்கிறது. அதன் பொருத்தமுடைமைக்காக இ.த.ச., பிரிவு 304-ஐ
கீழ்க்காணுமாறு நாம் எடுகுறிப்பிடலாம்:-

"304. கொலைக்குற்றமாகாத, மரணம் விளைவிக்கும் குற்றத்திற்கான
தண்டனை - கொலைக்குற்றமாகாத மரணம் விளைவிக்கும் குற்றத்தைச்
செய்கிற எவரொருவரும் ஆயுள் சிறைத்தண்டனையோ, அல்லது பத்து

ஆண்டுகள் வரை நீடிக்கக்கூடிய ஒரு கால அளவுக்கு சிறைத்தண்டனை வகைகள் இரண்டில் ஒன்று விதித்து தண்டிக்கப்படுதல் வேண்டும் மற்றும் மரணம் விளைவிக்கும் அல்லது அநேகமாக மரணம் விளைவிக்கக்கூடிய உடற்காயத்தை விளைவிக்கும் உட்கருத்துடன் மரணம் விளைவிக்கும் செயல் செய்யப்படுமானால் அவரை அபராதத்திற்கு உள்ளாக்கவும் செய்யலாம்,

அல்லது மரணம் அநேகமாக மரணத்தை விளைவிக்கக்கூடும் என்று அறிந்து, ஆனால் மரணம் விளைவிக்கவோ அல்லது மரணத்தை அநேகமாக விளைவிக்கக்கூடிய அத்தகைய உடற்காயத்தை விளைவிக்கவோ எந்த உட்கருத்துமின்றி, அச்செய்கை செய்யப்பட்டால், பத்து ஆண்டுகள்வரை நீடிக்கக்கூடிய ஒரு கால அளவுக்குச் சிறைத்தண்டனை வகைகள் இரண்டில் ஒன்றோ அல்லது அபராதமோ அல்லது இரண்டுமோ விதித்துத் தண்டிக்கப்படுதல் வேண்டும்."

11. நாங்கள் தரப்பினர்களுக்கான கற்றறிந்த வழக்குரைஞரால் மேற்கோள்காட்டப்பட்ட தீர்மானங்களைத் தற்போது சுருக்கமாக குறிப்பிடுகிறோம்.

11.1. இ.த.ச., பிரிவு 300-இல் உள்ள "முன்றாவதாக" என்ற கூறின் செயல்பாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் (மேற்கண்ட) குதார் துஸாத் என்ற வழக்கின் கோட்பாடுகள் ஏதொரு பிரச்சினைக்குரியவையாகவுமில்லை, ஆனால், அதுவே ஒவ்வொரு வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப பொருந்தக்கூடும். தரப்பினர்களுக்கிடையே முன்விரோதம் இருந்துவந்தது என்பதையும் சம்பவத்திற்கு அரைமணிநேரத்திற்கு முன்பு, மரணமுற்றவரின் தந்தையும், சகோதரரும், மேல்முறையீட்டாளர் மற்றும் அவருடைய

தந்தையாரால் தாக்கப்பட்டிருந்தனர் என்பதையும், மரணமுற்றவர் மேல்முறையீட்டாளரை தாக்கக்கூடும் என்று உணர்வதற்கான ஏதொரு காரணமும் தென்படவில்லை என்பதையும் (மேற்கண்ட) புலிசேர்லா நாகராஜ் என்ற வழக்கின் பொருண்மைகளின்பேரில் இந்நீதிமன்றம் கண்டது. இக்குறிப்பிட்ட பொருண்மை சூழமைவில், மிகுந்த பலத்துடன் குத்தி உடலின் முக்கிய பகுதியில் காயம் விளைவித்த மேல்முறையீட்டாளரின் செய்கையானது கொலைக்குற்றமாகும் என இந்நீதிமன்றம் கண்டறிந்தது.

11.2. தற்காப்புரிமை என்ற வாதமானது ஆவணச்சான்றுகளிலிருந்து எழுமானால் பரிசீலிக்கப்படலாம் என்றும், அவ்வாதத்திற்கு ஆதரவாக நிகழ்தற்குரிய கூறுகளின் விஞ்சிய நிலைப்பாட்டினைக் காண்பிப்பதன் மூலம் சுமத்தப்பட்ட பொறுப்பானது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரால் விடுவிக்கப்படமுடியும் என்றும் முன்ஜி இராமின் கோட்பாடுகளும், மேல்முறையீட்டாளரின் சார்பாக மேற்கோள்காட்டப்பட்ட தீர்முடிவுகளும் ஐயப்பாட்டுக்குரியவையாகவுமில்லை, பிரச்சினைக்குரியவையாகவுமில்லை. ஆயினும், மேல்முறையீட்டாளர் தற்காப்பு உரிமையை செயற்பாட்டிற்கு கொண்டுவரும்பொருட்டு, நியாயமான அச்சத்தை காண்பிக்க முடிந்ததா? என்பது எஞ்சியிருக்கக்கூடிய கேள்வியாகும். (மேற்கண்ட) புத்தி சிங் மற்றும் சுரேன் சிங் என்ற வழக்கில், குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நபர்களுக்கு அக்குறிப்பிட்ட வழக்கின் பொருண்மைகளின்படி, பிரிவு 304 பகுதி-I மற்றும் பிரிவு 304, பகுதி-II-இன் கீழான குற்றத்திற்காக குற்றவாளிகளென தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருந்தது. இறுதி பகுப்பாய்வில், குற்றத்தின் தன்மையைக் கண்டறிய ஒவ்வொரு வழக்கினையும் அதற்குரிய பொருண்மைகளின்பேரில் ஆராயப்பட வேண்டியதாகிறது.

12. கையிலிருக்கும் வழக்கை மீண்டும் கவனித்தால், மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டின் முன்புள்ள சந்தை மரணமுற்றவர் கடந்துகொண்டிருந்தபோது, மேல்முறையீட்டாளர், அவருடைய சகோதரர் மற்றும் அவருடைய மனைவி ஆகியோர் அவரை இடைமறித்து

தங்களுடைய பொதுவான கருத்தை நிறைவேற்றும்வகையில் செயல்பட்டனர் என்ற குற்றச்சாட்டுகளுடன் அவர்கள் முறையே 1, 2 மற்றும் 3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களாக வரிசைப்படுத்தப்பட்டனர் என்பது இவ்வழக்கின் அடிப்படையான கூறுகளுள் ஒன்றாக இருந்தது. மேல்முறையீட்டாளரின் சகோதரர் (அதாவது 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்) அருவாளால் மரணமுற்றவரை தாக்கினார் என்றும், ஆனால் அவருடைய வீச்சானது, மரணமுற்றவரால் தடுக்கப்பட்டது என்றும், 3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் மரணமுற்றவரை பதுங்கியிருந்து தாக்கினார் என்றும், மேல்முறையீட்டாளர் மரணமுற்றவரை கூர்முனைக் கருவியால் குத்தினார் என்றும், மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டின் முன்புறம் உள்ள சாலையின் எதிர்த்திசையில் சம்பவம் நிகழ்ந்தது என்றும் அரசுத்தரப்பு கூறியது; ஆனால் அதற்குமாறாக, மரணமுற்றவர் மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டிற்குள் திடீரென புகுந்து, மேல்முறையீட்டாளரின் மனைவியைத் (அதாவது 3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்) தாக்கி, பாலியல்ரீதியாக துன்புறுத்த முயன்றார் என்றும், தற்காப்பு உரிமையை பயன்படுத்தும்வகையில் மேல்முறையீட்டாளரால் மரணமுற்றவர் தாக்கப்பட்டார் என்றும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் சார்பில் கூறப்பட்டது. நாங்கள் சம்பவமிடம் தொடர்பானது உட்பட வழக்கின் மற்ற அம்சங்களையும் சிறிது நேரத்திற்கு பிறகு விவாதிக்கவேண்டும். அரசுத்தரப்பால் அவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட வழக்குத் தொடர்பாக, விசாரணை நீதிமன்றமானது, மேல்முறையீட்டாளர் மற்றும் 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை பொறுத்தமட்டில், அ.சா.1 முதல் அ.சா.4 வரையிலானவர்களின் சாட்சியத்தை ஏற்றக்கொண்டாலுங்கூட, 3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை பொறுத்தவரை அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பது இத்தறுவாயில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும் அவருக்கு எதிராக சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டு மெய்ப்பிக்கப்படவில்லை எனத் தீர்ப்பளித்தது. மேலும், விசாரணை நீதிமன்றத்தால் 3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் விடுதலையானது ஒருபோதும்

எதிர்க்கப்பட்டதில்லை. மேல்முறையீட்டாளரும், 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரும் உயர் நீதிமன்றம் முன்பான மேல்முறையீட்டில் அவர்களுடைய குற்ற மற்றும் தண்டனைத்தீர்ப்பை எதிர்த்தனர். உயர் நீதிமன்றமானது, மேல்முறையீட்டாளரைப் பொறுத்தவரையில் அரசுத்தரப்பு வழக்கை ஏற்றுக்கொண்டு, அவருடைய குற்ற மற்றும் தண்டனைத்தீர்ப்பை உறுதி செய்திருந்தாலும், அதேசமயத்தில், 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் தொடர்பான அரசுத்தரப்பு வழக்கை நம்பாமல் அவரை விடுதலை செய்ய முற்பட்டது. உயர் நீதிமன்றத்தின் மேற்கூறப்பட்ட காண்முடிவுகள் மற்றும் 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் விடுதலையும் அரசுத்தரப்பால் எதிர்க்கப்பட்டிருக்கவில்லை. விசாரணை நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றத்தின் அந்தந்த தீர்முடிவுகளின் நிகரமுடிவில், 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரான மற்றும் 3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரான மேல்முறையீட்டாளரின் சகோதரர் மற்றும் மனைவி ஆகியோரை பொறுத்தவரை, அரசுத்தரப்பு வழக்கானது நம்பத்தகாததாக கண்டறியப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கண்டவாறு, மரணமுற்றவரை தாக்குகையில் மூன்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நபர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து செயற்பட்டுள்ளனர் மற்றும் ஒவ்வொரு குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களும் சம்பவத்தில் அவரவரின் தனிப்பட்ட பங்குடன் செயல்பட்டனர் என்பது அரசுத்தரப்பு சாட்சிகளின் கூற்றுகளாகும். தற்போது, 2-ஆம் மற்றும் 3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அரசுத்தரப்பு வழக்கானது நம்பப்படாதபோது, அரசுத்தரப்பு சாட்சியத்தில் மேல்முறையீட்டாளரை மட்டும் சிக்கவைத்திருக்கும் பகுதிகளை மற்ற பகுதிகளிலிருந்து பிரிக்க இயலுமா என்பது குறித்தும், மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராக மட்டும் அரசுத்தரப்பு வழக்கை ஏற்றுக்கொள்வது பாதுகாப்பானதாக இருக்குமா என்பது குறித்தும் கேள்விகள் கட்டாயமாக எழக்கூடும்.

13. உடன் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கையில் ஒரு குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் தண்டனைத்தீர்ப்பின் தகைமை குறித்த கேள்வியானது, பல்வேறு தீர்முடிவுகளில் இந்நீதிமன்றத்தின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. கடந்தகால தீர்முடிவுகளில் விளக்கிக்கூறப்பட்ட கோட்பாடுகளைத் தொடர்புபடுத்தி, இந்நீதிமன்றம், **யானோப் ஜேக் என்கிற காகு -எதிர்- மேற்கு வங்க மாநில அரசு, (2013) 6 எஸ்.சி.சி. 428** என்ற வழக்கில், உடன் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களின் விடுதலையே, மற்ற குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களின் விடுதலையில் முடிவதற்கு போதுமானதாக இருக்காது என்றும், குறிப்பிடப்பட்ட வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில் ஒருவரைத் தவிர்த்து, மற்றொரு குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் விடுதலையைச் செயற்படுத்துவதற்குமுன்பு நீதிமன்றமானது, சரியான கண்ணோட்டத்தில் ஒட்டுமொத்த அரசுத்தரப்பு சாட்சியையும் ஆராயவேண்டும். **தல்பீர் சிங் -எதிர்- உறியானா மாநில அரசு, (2008) 11 எஸ்.சி.சி. 425** என்ற வழக்கில் இந்நீதிமன்றமானது, **கிருஷ்ணா மோச்சி -எதிர்- பீகார் மாநில அரசு, (2002) 6 எஸ்.சி.சி. 81** என்ற வழக்கில் கருத்துரைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகளை எடுகுறிப்பிட்டு கீழ்க்கண்டவாறு கருத்துரைத்துள்ளது:

"13. ஒன்றின் பொய்மையே பலவின் பொய்மை என்ற கோட்பாட்டினைப் பொருத்திக்காட்டுகையில், குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட ஒருவரை குற்றவாளியென மெய்ப்பிக்க சாட்சியத்தின் பெரும்பான்மையான பகுதியானது குறைபாடாக இருந்தாலுங்கூட எஞ்சியிருப்பது போதுமானதாகும். மேலும், அதிக எண்ணிக்கையிலான மற்ற உடன் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களின் விடுதலை செய்யப்பட்டிருந்தாலும் அவருடைய குற்றத்திற்கான தீர்ப்பு நிலைநிறுத்தப்படலாம். ஆயினும், அதிக எண்ணிக்கையிலான மற்ற

நபர்கள் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களாக இருந்தால் நீதிமன்றமானது எச்சரிக்கையுடன் சாட்சியத்தை ஆய்வுசெய்யவேண்டும்.

'51. நெல்லிலிருந்து உமியை பிரித்தெடுக்கலாம் என்கிறவிடத்து, மற்ற குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நபர்களின் குற்றத்தை மெய்ப்பிக்க சாட்சியமானது குறைபாடாக உள்ளதென பொருண்மையிலிருந்து அறியப்பட்டிருப்பினும், குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட ஒருவரின் குற்றத்திற்கான தீர்ப்பளிக்கவேண்டியது நீதிமன்றமேயாகும், அதாவது உமியிலிருந்து நெல்லை பிரித்தெடுப்பது போன்று, அது நீதிமன்றத்தின் கடமையாகும். குறிப்பிட்ட முக்கிய சாட்சியோ அல்லது குறிப்பிட்ட ஆதாரமோ பொய்யானதாயிருக்கும்பட்சத்தில், அது ஆரம்பத்திலிருந்து இறுதிவரையிலும் பாதிப்பேற்படுத்திவிடாது. ஒன்றின் பொய்மையே பலவின் பொய்மை கோட்பாடானது இந்தியாவில் பொருந்தாது மற்றும் சாட்சிகளை பொய்யர்களாக முத்திரையிடப்படமுடியாது. ஒன்றின் பொய்மையே பலவின் பொய்மை (ஒரு விடயத்தின் பொய்யானது பல விடயத்திலும் பொய்யேயாகும்) கோட்பாடானது வெவ்வேறு அதிகாரவரம்பில் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவது இல்லை அல்லது இந்த முதுரையானது சட்டவிதியின் தகுதியையும் பெறவில்லை. இது ஒரு எச்சரிக்கை விதி மட்டுமே. அத்தகைய வழக்குகளில் சான்றுரையானது புறக்கணிக்கப்படலாம் மற்றும் அது புறக்கணிக்கப்படவேண்டும் என்பதல்ல என்பதையே இவையாவும் உணர்த்துகின்றன. கோட்பாடானது சாட்சிய மதிப்பீடு

என்ற வினாவைத்தான் உள்ளடக்கியுள்ளது, அதனை நீதிமன்றம் ஒரு குறிப்பிடப்பட்ட தொகுப்புச் சூழ்நிலைகளில் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாமே தவிர, இது 'ஒரு கட்டாய சான்றுவிதி' என்று அழைக்கப்படலாகாது. (பார்க்க: நிஸார் அலி -எதிர்- உத்திரப்பிரதேச மாநில அரசு, (ஏ.ஐ.ஆர். 1957 எஸ்.சி. 366). அளிக்கப்பட்ட நேரடி சான்றுரை ஒன்றே என்பதைப் பொறுத்தமட்டில், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் அனைவருக்கும் எதிராக சாட்சியமிருந்தாலும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நபர்களில் சிலர், விடுதலை செய்யப்பட்டுள்ளதாலேயே குற்றவாளிகளென தீர்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளவர்களும் விடுதலை செய்யப்படவேண்டும் என்றதொரு அவசியமான கூற்றுக்கு வழிவகுத்துவிடாது. குற்றவாளிகளென தீர்ப்பளிக்கப்பட்டவர்களிடமிருந்து விடுதலை செய்யப்பட்ட குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களை வேறுபடுத்திக்காட்ட வேண்டியது எப்பொழுதுமே நீதிமன்றத்தின் கடமையாகும். (பார்க்க: குர்சரண் சிங் -எதிர்- பஞ்சாப் மாநில அரசு, (ஏ.ஐ.ஆர். 1956 எஸ்.சி. 460)-இன் கோட்பாடானது குறிப்பாக இந்தியாவில் ஆபத்தான ஒன்றாகும், ஏனென்றால் சாட்சியானவர் ஒருசில விடயத்தில் உண்மையற்றவற்றை பேசுகிறார் என்பது புலப்படும்போது, ஒட்டுமொத்த சான்றும் நிராகரிக்கப்பட வேண்டியதாகிவிட்டால், குற்றவியல் நீதி வழங்குமுறையானது முற்றிலும் பயனற்றதாகிவிடும் என்று அஞ்சப்படவேண்டியதாகிறது. சாட்சிகள் ஒரு கதையை கற்பனை நயமாகக் கூறுவதற்கு

உதவிசெய்துவிடமுடியாது என்றாலும் முக்கியமானதில் உண்மை இருக்கவேண்டும். ஆகவே, சாட்சியமானது எந்த அளவிற்கு ஏற்கத்தகுந்தது என்பது குறித்து ஒவ்வொரு வழக்கிலும் மதிப்பிடப்படவேண்டும், மேலும், நீதிமன்றமானது, ஒரு சாட்சியின் சான்றுரைமீது நம்பிக்கை வைப்பதற்காக, ஒருசில விடயங்களில், அது போதாக்குறையாக இருப்பதாக கருதுவதாலேயே, இது அனைத்து வகைகளிலுமே புறக்கணிக்கப்படவேண்டும் என்பதை சட்டவிஷயமாக பின்பற்ற வேண்டியதில்லை. சாட்சியத்தை கவனமுடன் தரம் பிரிக்கவேண்டும். மேற்கூறப்பட்ட கருத்துரையானது, நெல்மணி அளவுகூட உண்மையில்லாத அல்லது எந்தவிதத்திலும் மிகைப்படுத்துதலோ, புனைதலோ அல்லது கற்பனை நயமோ அற்றதொரு சாட்சியமளிக்கும் சாட்சி ஒருவரை காண்பது அரிது என்பதற்கான சீரிய விதியல்ல. (பார்க்க: சோரப் -எதிர்- மத்தியப்பிரதேச மாநில அரசு, [(1972) 3 எஸ்.சி.சி. 751] மற்றும் உகர் அஉறிர் -எதிர்- பீகார் மாநில அரசு, [ஏ.ஐ.ஆர். 1965 எஸ்.சி. 277] உமியிலிருந்து நெல்லைப் பிரித்தெடுப்பதுபோல் என்ற நயமிக்க உருவகத்தின்படி பொய்மையிலிருந்து வாய்மையைப் பிரித்தெடுப்பதற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். நெல்லும் உமியும் பிரித்தெடுக்க முடியாத அளவுக்கு கலந்திருப்பதைப்போன்று பொய்மையிலிருந்து வாய்மையை பிரித்தெடுப்பது சாத்தியமற்றதாகிவிட்டால்,

பிரித்தெடுக்கும் நடைமுறையில் அரசுத்தரப்பால் முன்வைக்கப்பட்ட தேவையான விவரங்களையும், அவை எந்தப் பின்னணியிலிருந்து அளிக்கப்பட்டன என்பதையும் அப்பொருளமைவிலிருந்து நீக்குவதன் மூலம் முற்றிலும் ஒரு புதிய வழக்கு அமைக்கப்படவேண்டும் என்கிறவிடத்து, அதைச் செய்வதற்கு இருக்கக்கூடிய ஒரே வழி சாட்சியத்தை முற்றிலுமாக நீக்குவதேயாகும். (பார்க்க: ஜிவிங்கிளி ஏரியல் -எதிர்- மத்தியப்பிரதேச மாநில அரசு, [ஏ.ஐ.ஆர் 1957 எஸ்.சி. 15] மற்றும் பாலாக்கா சிங் -எதிர்- பஞ்சாப் மாநில அரசு [(1975) 4 எஸ்.சி.சி. 511]). இராஜஸ்தான் மாநில அரசு -எதிர்- கல்கி (1981) 2 எஸ்.சி.சி. 752 என்ற வழக்கில் இந்நீதிமன்றத்தால் கருத்துரைக்கப்பட்டவாறு கருத்துப்பதிவில் ஏற்படும் சாதாரண பிழைகள் காரணமாகவும், காலம் கடந்ததன் காரணமாக நினைவாற்றலில் ஏற்படும் சாதாரண பிழைகளும், சம்பவ நேரத்தில் ஏற்படும் அதிர்ச்சி மற்றும் பேரச்சம் போன்றவற்றால் ஏற்படும் மனமாற்றம் காரணமாகவும் சாட்சியத்தில் சாதாரண முரண்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன மற்றும் ஒரு சாட்சி நேர்மையானவராகவும், உண்மையானவராகவும் இருந்தாலுங்கூட, இவையாவும் எப்பொழுதுமே இருப்பவையே. சான்றாதார முரண்பாடுகள் சாதாரணமானவையுமல்ல, ஒரு சாதாரண மனிதன் எதிர்ப்பார்க்கக்கூடியதுமல்ல. நீதிமன்றங்கள் எந்தவொரு முரண்பாட்டை வகைப்படுத்தலாமோ, அந்த வகையினை

குறித்துவைத்துக்கொள்ளவேண்டும். சாதாரண முரண்பாடுகள் ஒரு தரப்பினருடைய வழக்கின் நம்பகத்தன்மையைச் சிதைக்கமுடியாது என்றாலும் சான்றாதார முரண்பாடுகள் அவ்வாறு செய்யும்.

13.1. எனவே, பொய்மையிலிருந்து வாய்மையைப் பிரிப்பது என்பது, அவை இரண்டும் பிரிக்கவெண்ணாநிலையில் கலந்திருப்பதன் காரணமாக அது சாத்தியமில்லை என இந்நீதிமன்றம் கண்டறிந்தவிடத்து, அரசுத்தரப்பு சாட்சியம் ஓட்டுமொத்தமாக¹ நிராகரிக்கப்பட்டது. ஆயினும், மற்ற வழக்குகளின்² பொருண்மைகள்¹பேரில் உடன் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் விடுதலையானது, குற்றவாளியென தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருக்கு பயனளிக்காது.

14. தற்போதைய வழக்கில் மூன்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நபர்களும் மரணமுற்றவரை சாலையில் வழிமறித்தனர், மேலும், இரண்டு ஆண் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நபர்கள் (மேல்முறையீட்டாளரும் 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரும்), அவரவர் ஆயுதத்தை வைத்து தாக்கிய அதேவேளையில், 3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் மரணமுற்றவரை ஓடவிடாமல் தடுத்தார் என்றவிதத்திலும் நிகழ்வுகளை அரசுத்தரப்பு சாட்சிகள் விவரித்தனர் என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்துவது பயனுள்ளதாகவேயிருக்கும். குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நபர்களின் காலவரிசைமுறையான அல்லது வரிசையான செய்கைகள், வெவ்வேறு சான்றுரைகளில் சற்று வேறுபட்டிருந்தன, ஆனால், சாட்சிகள் மற்றவகையில் நம்பத்தகுந்தவர்களாகவும்,

1. ஜிவிங்கிளி ஏரியல் மற்றும் பலாக்கா சிங் போன்ற வழக்குகளில், இதில் இதற்குமேலே 13-ஆம் பத்தியில் எடுகுறிப்பிடப்பட்ட பகுதியில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டவாறு,

2. (மேற்கண்ட) யானோப் ஷேக் மற்றும் தல்பீர் சிங்-இல் உள்ளவாறு

உண்மைக்குரியவர்களாகவும் அறியப்படுவார்களானால், அம்முரண்பாடுகள் அவ்வகையில் முக்கியத்துவமற்றதாகும். ஆயினும், சாட்சிகளால் அளிக்கப்பட்ட விவரங்கள், 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் மற்றும் 3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை பொறுத்தவரையில் நம்பப்படாததால் அவர்கள் இருவரும் விடுதலை செய்யப்பட்டுள்ளனர் என்பது வழக்கின் முக்கியத்துவம்வாய்ந்த பகுதியாகும். எங்களது கருத்துப்படி, 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரையும், 3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரையும் இக்காட்சியிலிருந்து நீக்கிவிடுகிறபோது, அரசுத்தரப்பு வழக்கின் முழு தோற்றமும் முக்கிய அம்சங்களின்பேரில் மாறிவிடுகிறது மற்றும் அத்தகைய ஒரு மாற்றமானது, முற்றிலும் முக்கியத்துவமற்றதாகவோ அல்லது தொடர்பற்றதாகவோ இருந்தாலும், அது புறக்கணிக்கப்படமுடியாது.

14.1. அதாவது, 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் மற்றும் 3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை பொறுத்தவரையில், அரசுத்தரப்பு வழக்கைப் பொய்யானதாக (அல்லது குறைந்தபட்சம் ஐயப்பாடானதாக) எடுத்துக்கொண்டால், மேல்முறையீட்டாளரைப் பொறுத்தவரை, அரசுத்தரப்பு வழக்கை நம்பும்பொருட்டு, பொய்மையின் (அல்லது ஐயப்பாடு) இப்பகுதியை, பிரிப்பது கடினமானதாகும். இவ்வழக்கில் நெல்லிலிருந்து உமியைப் பிரித்தெடுப்பது போன்ற செயல்பாடானது, அரசுத்தரப்பு வழக்கின் அடிப்படைகளை முற்றிலுமாக அழித்துவிடுவதைக்காட்டிலும் ஆட்டங்காணச்செய்துவிடும். மேலும், மரணமுற்றவர் சந்தில் நடந்துகொண்டிருந்தபோது, மேல்முறையீட்டாளர்தான் அவர்மீது குதித்து, அவரை அடித்தார் என்றும், அவருடைய சொந்த வீட்டினை நோக்கி ஆயுதத்தை எறிந்துவிட்டு ஓடிவிட்டார் என்றுமான ஒரு முற்றிலுமான புதிய அரசுத்தரப்பு வழக்கை அனுமானம் செய்யவேண்டியுள்ளது. இவ்வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையிலான எங்களது கருத்தின்படி, அத்தகைய அல்லது அரசுத்தரப்பால் முன்வைக்கப்பட்ட வழக்கிற்குப் பதிலாக அதனுடன் தொடர்புடைய அல்லது அவ்வாறான

சம்பவக் காட்சியை அனுமானிப்பது பாதுகாப்பானதாக இருக்காது. மேற்குறிப்பிடப்பட்ட தீர்முடிவுகளிலிருந்து கண்டவாறு, பொய்மையும் வாய்மையும் நீக்கமற கலந்திருப்பதன் காரணமாக இவ்விரண்டையும் பிரிப்பது என்பது சாத்தியமில்லை என இந்நீதிமன்றம் கண்டறிந்தால், அரசுத்தரப்பு வழக்கு ஒட்டுமொத்தமாக நிராகரிக்கப்பட்டது. ஆயினும் அத்தகையதொரு வழிமுறையை இவ்வழக்கில் கடைபிடிக்கமுடியாது மற்றும் மரணமுற்றவர் சாட்டுரைக்கப்பட்டபடி, மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டினுள் புகுந்து, அவருடைய மனைவியை தாக்கி, பாலியல் ரீதியாக துன்புறுத்த முயன்றபோது, தன்னுடைய தற்காப்பு உரிமையை பயன்படுத்தி மரணமுற்றவரை அவர் தாக்கினார் என்ற எதிர்வாதத்தை மேல்முறையீட்டாளரே எடுத்தார் என்ற முக்கியமான காரணத்திற்காக, மேல்முறையீட்டாளர் சம்பவத்தில் ஈடுபடவோ அல்லது மரணமுற்றவரை கொலை செய்யவோவில்லை என தீர்மானிக்கமுடியாது. இடதுபுற காதையெலும்பின் உள்தூண்டுதல், புறமும் 5 செ.மீ. நீளத்திலும், 2.5 செ.மீ. அகலத்திலுமான செங்குத்தான குத்துகாயமானது, முன்றாவது விலா எலும்பின் வழியாக நுரையீரலின் மேல்பகுதியை குத்திக் கிழித்துக்கொண்டு சென்றிருந்தது என்பதான ஒருகாயம் மரணமுற்றவரின் உடலின்மீது விளைவிக்கப்பட்டது என ஆவணச் சாட்சியத்திலிருந்தும் காணலாம். நுரையீரலில் உள்ள காயமானது மரணத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு போதுமானதாகும் என்றும், அது கேள்விக்குள்ளான அருவாளால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கக்கூடும் என்றும் அ.சா.11 மருத்துவ அலுவலர் கருத்துரைத்துள்ளார்.

15. மேற்படியானவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு, சம்பவங்களைக் குறித்து அரசுத்தரப்பு வழக்கை நம்பவிட்டாலுங்கூட, மரணமுற்றவரின்மீது, தான் காயம் விளைவித்த சந்தர்ப்பத்தை மேல்முறையீட்டாளர் ஒப்புக்கொண்டதை கருத்திற்கொண்டும், மேல்முறையீட்டாளர் சாட்டுரைத்தப்படியேயான தாக்குதலிலிருந்தும், பாலியல்ரீதியான

துன்புறுத்தலிலிருந்தும் தனது மனைவியை காக்கும்பொருட்டு, தற்காப்பு உரிமையைப் பயன்படுத்தும் நியாயமானமுறையில் செயல்பட்டதற்காக விடுதலை செய்யப்படுவதற்குரியவரா? என்பது குறித்த கேள்வியின்பேரில் இவ்விடயமானது, மேலும் விசாரிக்கப்பட வேண்டியதாகிறது.

16. மேல்முறையீட்டாளர் தற்காப்பு உரிமை என்ற சந்தர்ப்பத்தை நிலைநாட்டமுடிந்ததா? என்ற கேள்வியைப் பொறுத்தவரை, சம்பவமானது அவருடைய வீட்டிற்குள் நடந்தது என்ற அவருடைய கூற்றை நாம் ஆராயலாம். ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கவகையில், சாலையின்மீதும், சாலையின் குறுக்கேயும் மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டிற்கு வெளியேயும் இரத்தக்கறைகள் இருந்தன என்பதும், அ.சா.14-ஆன விசாரணை அலுவலர் மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டிற்கு உள்ளே விசாரணை நடத்தவில்லை என்பதும், தற்காப்பு என்ற கோணத்திலும் விசாரிக்கவில்லை என்பதும், அசல் மகஜர் சமர்ப்பிக்கவில்லை என்பதும் வாதங்களின் முக்கியமான பகுதியாகும்.

16.1. அசல் மகஜர் குறித்த வாதம் மட்டுமே நிராகரிக்கப்படவேண்டியதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதனுடைய மைபடித்தாள் நகல் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது என்றும் அரசுத்தரப்பிற்கு பாதிப்பேற்படுத்தும் அத்தகைய முரண்பாடு எதுவும் பரிசீலிக்கப்பட இயலாது என விசாரணை நீதிமன்றம் மிகச்சரியாக சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. அ.சா.14-ஆன விசாரணை அலுவலரின் சான்றுரையை ஆய்வுசெய்தபிறகு, மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டுத் திண்ணையிலிருந்து குற்றச்செய்கைக்கான இரத்தக்கறை படிந்த ஆயுதத்தை அவர் கைப்பற்றினார் என்பதையும், அவர் மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டிற்குள்ளும் சென்றாரேதவிர சாட்டுரைக்கப்பட்டபடியாக, சிதறிக்கிடந்த பொருட்கள் எதனையும் கண்டறியவில்லை என்பதையும் சான்றாதார அம்சங்களிலிருந்து நாங்கள் கண்டறிகிறோம். கதவு சட்டம், சன்னல் கண்ணாடி அல்லது வீட்டின் கதவு மீது வெட்டுக்குறிகள் இருந்தன என்பதையும்

அவர் மறுத்தார். மேலும், மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டினுள் இருந்த காய்கறிகள் மீது இரத்தம் இருந்தது என்ற கருத்துரையையும் அவர் மறுத்தார். மரணமுற்றவர் மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டிற்கு முன்பு சற்று தூரம் தள்ளி விழுந்துகிடந்தார் என்றும், மரணமுற்றவர் பர்னபாஸ் என்பவர் வீட்டில் கோலம் வரையப்பட்டிருந்த இடத்தில் கிடந்தார் என்றும் அவர் தெரிவித்தார். விசாரணை அலுவலரால் தயாரிக்கப்பட்ட சம்பவயிட வரைபடத்தின்படி, மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டின் முன்புள்ள தார் சாலை 10 அடி அகலமுடையது எனவும், அவருடைய வீடு பர்னபாஸின் வீட்டிற்கு எதிரேதான் இருந்தது எனவும் அறியப்படுகிறது.

17. எனவே, முன்கொணரப்பட்டவாறான அரசுத்தரப்பு வழக்கானது, நம்பப்படமுடியாததென நாங்கள் அறிந்தாலும், மேல்முறையீட்டாளரின் மனைவியான 3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை தாக்கி, பாலியல்ரீதியான துன்புறுத்தல் பற்றிய எதிர்த்தரப்பு கூற்றானது, உச்சக்கட்ட அளவுக்கு மிகைப்படியான/மிகைப்படுத்தப்பட்ட கூற்றாகும் என்பது சரியெனத் தோன்றுகிறது. அதாவது, மரணமுற்றவர், 5-6 நபர்களுடன் தனது வீட்டிற்குள் நுழைந்து, தனது மனைவியை பாலியல்ரீதியாக துன்புறுத்தி தாக்கினார் என்ற மேல்முறையீட்டாளரின் கருத்துரைப் பகுதியை ஏற்பது கடினமாக உள்ளது. அதுகுறித்து உறுதியான சான்றோ அல்லது இக்கூற்றுக்கு ஆதரவான சூழ்நிலைகளோ இல்லை. ஆயினும், ஆவணச் சான்றிலிருந்து மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டின் வாயிற்படியில் இரத்தக்கறைகள் காணப்பட்டது என்பதும், மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டின் திண்ணையில் குற்றச்செய்கைக்கான ஆயுதம் கண்டெடுக்கப்பட்டது என்பதுவுமே தெரியவருகிறது. இவ்வழக்கின் பொருண்மைகளும், சூழமைவுகளும், கேள்விக்குரிய நிகழ்வானது, மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டின் வலது கதவருகே நடந்தது என்பது அனைத்து சாத்தியமான வழிகளிலும் நியாயமான ஐயப்பாட்டிற்கு வழிவகுக்கிறது. தரப்பினர்கள்

பகைமையுணர்வுடன் இருந்தனர். மேலும் அவர்கள், மரணமுற்றவரின் வீட்டிற்கு வெளியே அதேநாளன்று மாலை சுமார் 5.00 மணியளவில் வாதத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆகவே, மரணமுற்றவர் மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டு வாயிற்படியை அடைந்ததும் சண்டை நடந்திருக்கும் சாத்தியத்தினை விலக்குவதற்கில்லை.

17.1. குறிப்பிடப்பட்ட பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளின் தொகுப்பில் உள்ளபடி, மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டு வாயிற்படியில், மரணமுற்றவர் எப்படி மற்றும் ஏன் இருந்தார் மற்றும் மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டு வாயிற்படியில் எவ்வாறு இரத்தக்கறைகள் காணப்பட்டன என்பது குறித்த ஐயப்பாடுகளைத் தெளிவாக்கும் பொறுப்பு அரசுத்தரப்பின் மீது அதிகப்படியாக இருந்தது. கேள்விக்குரிய சம்பவம் தொடர்பான தொடர் நிகழ்வுகள் குறித்தும் மற்றும் சரியான சம்பவ நிகழ்விடம் குறித்தும் அனைத்து வெளிப்படையான ஐயப்பாடுகளையும் அரசுத்தரப்பால் நீக்க இயலவில்லை.

17.2. குறிப்பிடப்பட்ட பொருண்மைகள், சூழ்நிலைகள் மற்றும் ஐயப்பாடுகள் ஆகியவற்றின் தொகுப்பிலுள்ளவை, விஞ்சியநிலையிலிருக்கும் சாத்தியத்தை நோக்கி சார்வுறுகிறது. மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டு வாயிற்படி அருகே சம்பவம் நிகழ்ந்தது மற்றும் மேல்முறையீட்டாளரின் மனைவியுடன் பகைமையுணர்வுடன் இருந்த மரணமுற்றவர், மேல்முறையீட்டாளர் வீட்டிற்குள் புகழுயற்சி செய்வதன் மூலமோ அல்லது வாய்ச்சண்டையிடுவதன் மூலமோ ஆத்திரத்தைக் காட்டுவதற்கான சாத்தியமிருந்தது என்பதை ஒட்டுமொத்தமாக பொருத்தமற்றதென விலக்கிவிடமுடியாது.

18. மேற்படி விவாதத்திற்கான இறுதிமுடிவானது, அரசுத்தரப்பு கொண்டு வந்த வழக்கை, குறிப்பாக 2-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் மற்றும் 3-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் விடுதலை செய்யப்பட்டு அவர்களுடைய விடுதலையானது இறுதித்தன்மையை

அடைந்துவிட்டது என்ற காணத்திற்காக ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது என்பதாகும். பின்னர், அரசுத்தரப்பானது, சம்பவம் நடந்தயிடம் மற்றும் முறை, குறிப்பாக வலுச்சண்டையிட்டவர் யார் என்பதையும், எவ்வாறு இது ஆரம்பமானது என்பதையும் குறித்து அனைத்து வெளிப்படையான ஐயப்பாடுகளையும் நீக்க இயலவில்லை. இதற்குமாறாக, எதிர்த்தரப்பு கூற்றான, மரணமுற்றவர் 5-6 நபர்களுடன் மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டிற்குள் திடீரென நுழைந்து அவருடைய மனைவியைத் தாக்கி பாலியல்ரீதியாக துன்புறுத்தினார் என்ற உறுதியானதும் மனமேற்கத்தக்கதுமான சான்று இல்லாததால் ஏற்கப்படுவதற்கில்லை. ஆயினும் சம்பவமானது, அனைத்து சாத்தியமான கூறுகளிலும் மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டு வாயிற்படியின் அருகிலேயே நடந்தது என்பது விஞ்சிநிற்கிறது. குறிப்பிடப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் மேல்முறையீட்டாளரின் மனைவியுடன் பகைமையுணர்வுடன் இருந்த மரணமுற்றவர், மேல்முறையீட்டாளர் வீட்டிற்குள் புகழுயற்சி செய்வதன் மூலமோ அல்லது வலுச்சண்டையிடுவதன் மூலமோ ஆத்திரத்தைக் காட்டுவதற்கான சாத்தியமிருந்தது என்பதை ஒட்டுமொத்தமாக விலக்கிவிடமுடியாது.

19. அரசுத்தரப்பு கூற்றில் வெளிப்படையானதும், விளக்கப்படாததுமான ஐயப்பாடுகளை சுட்டிக்காட்டியும், விஞ்சிய நிலையிலுள்ள நிகழக்கூடிய கூறுகளை சுட்டிக்காட்டியும், ஜூமன் மற்றும் பலர் -எதிர்- பஞ்சாப் மாநில அரசு : ஏ.ஐ.ஆர். 1957 எஸ்.சி. 469 என்ற வழக்கின் தீர்முடிவை பயனுள்ளவகையில் நாங்கள் குறிப்பிடுகிறோம், இதில் இந்நீதிமன்றமானது, தரப்பினர்களின் பங்கெடுப்பையும், ஈடுபாட்டையும் தீர்மானிப்பதில் ஐயப்பாடு உள்ள வழக்கில் பின்பற்றப்படவேண்டிய வழிமுறையைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ள இந்நீதிமன்றம் கூறியுள்ளதாவது:-

"22. ஒருவருக்கொருவர் பிரச்சினையை வளர்த்துக்கொள்கிறவிடத்து, அது

எவ்வாறு ஆரம்பமானது என்பது குறித்தும், வலியத்தாக்கியவர் யார்

என்பது குறித்தும், நம்பத்தக்கதும் ஏற்கத்தக்கதுமான சான்று இல்லாத

அத்தகையதொரு நேர்வில், இருதரப்பினர்களுக்காகவும் தற்காப்பு உரிமையை அனுமானிப்பது சரிதானா? அத்தகைய ஒரு நிலைமையானது இருதரப்பினர்களுக்கும் தற்காப்பு உரிமை என்ற வாதத்தை அனுமதிக்காது மற்றும் இது ஒரு திடீர்ச் சண்டையையும், பிரச்சினையையும் குறித்ததொரு நேர்வாகத்தான் இருக்கும், மேலும் இது இ.த.ச., பிரிவு 300 விலக்கு 4-இன் கீழ்தான் விசாரிக்கப்படவேண்டும்.

23. இவ்வழக்கானது இவ்வழியில் பார்க்கப்படவேண்டும். இங்கு முன்சிந்தனை இல்லை என்பது தெளிவு, ஆகவே உட்கலக போராட்டக்காரர்கள் எதிர்பாராமல் சந்தித்து, ஒருவரையொருவர் தாக்கிக்கொண்டபோது, உணர்ச்சி வேகத்தில் ஏற்பட்ட திடீர்ச் சண்டை மோதலில் முடிந்தது மற்றும் திடீர்ச் சண்டையின்பேரில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் தகாத அனுகூலத்தை எடுத்துக்கொள்ளவோ அல்லது கொடுமையான அல்லது வழக்கத்திற்கு மாறான முறையில் செயல்படவோவில்லை என்பதாகும். இருதரப்பினர்களும் ஆயுதங்கள் வைத்திருந்தனர் என்ற காண்முடிவின்படி, இருதரப்பினராலும் தகாதமுறை அனுகூலமானது எடுக்கப்படவில்லை எனத் தெரிகிறது. எனவே, இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 304 (பகுதி-I)-இன் கீழ் இக்குற்றம் உள்ளது என்ற முடிவுடன், இதற்கு இ.த.ச., பிரிவு 300-இன் 4-ஆம் விலக்கு பொருந்துகிறது என்பதாகும்.

20. முன்கூறப்பட்டதையும், இவ்வழக்கின் ஒட்டுமொத்தமான சூழ்நிலைகளையும் கருத்திற்கொண்டு, கேள்விற்குரிய சம்பவமானது, மரணமுற்றவர், மேல்முறையீட்டாளரின் வீட்டிற்குள் நுழைய முயன்றபோது ஏற்பட்ட ஒரு திடீர்ச் சண்டையானது, முன்சிந்தனையின்றி

உணர்ச்சி வேகத்தில் நடந்த ஒரு தீவிரச் சண்டையின் பேரிலானதாகும் மற்றும் மேல்முறையீட்டாளர் தகாதமுறை அனுகூலத்தையும் எடுக்கவில்லை, கொடுமையாகவோ அல்லது வழக்கத்திற்கு மாறாகவோ செயற்படவுமில்லை என்ற மேல்முறையீட்டாளரின் இரண்டிலொரு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்றுக்கொள்ள நாங்கள் விரும்புகிறோம். மேல்முறையீட்டாளருக்கு இ.த.ச., பிரிவு 300-இன் 4-ஆம் விலக்கின் பயனை, மேலும் வலிய காரணத்தால் நீட்டிக்க நாங்கள் விரும்புகிறோம். ஆயினும், மரணத்திற்கு வழிவகுத்த மேல்முறையீட்டாளரின் செயலானது, மரணத்தை அநேகமாக விளைவிக்கக்கூடிய அத்தகைய உடற்காயத்தை ஏற்படுத்தும் உட்கருத்துடன் இருந்துள்ளதால், இ.த.ச., பிரிவு 304 பகுதி-I-இன் கீழான குற்றச்செயலுக்காக மேல்முறையீட்டாளர் குற்றவாளியென தீர்ப்பளிக்கப்படுவதற்குரியவராகிறார்.

21. அதற்கிணங்கவும், மேற்சொன்னதைக் கருத்திற்கொண்டும், மேல்முறையீட்டாளருக்கு இ.த.ச., பிரிவு 302-இன் கீழ் வழங்கப்பட்ட தண்டனைத்தீர்ப்பை, இ.த.ச., பிரிவு 304, பகுதி-I-இன் கீழான ஒன்றாக மாற்றப்பட்டதற்கேற்பவும் மற்றும் மேல்முறையீட்டாளர் பத்து வருட காலம் சிறைத்தண்டனை அனுபவிக்கும்விதத்திலும் தண்டனை வழங்கி இம்மேல்முறையீடு பகுதியாக அனுமதிக்கப்படுகிறது. அபராதத்தொகை மற்றும் தவறுகை நிபந்தனை குறித்த தண்டனையின் மற்றொருபகுதி நிலைநிறுத்தப்படுகிறது.

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. அபய் மனோகர் சாப்ரே

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. தினேஷ் மகேஸ்வரி

புது தில்லி,
09.08.2019

.....

உரிமைத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."